

S. VIGILIUS PP. († 555)

EPISTOLA ENCYCLICA (die 5 februarii a. 552)

PL
69, 56

1561

*57

[...] *Tu es Christus Filius Dei vivi.*¹ Sacratissimae scilicet mysterium incarnationis eius aperiens, dum in unitate personae, servata geminae proprietate naturae, homo idemque Deus, et quod ex matre semper virgine sumpsit in tempore, et quod natus ex Patre est ante saecula, * permaneret. Inconfuse autem, et indivise, atque inconvertibiliter et subsistentialiter uniens sibi carnem Deus Verbum Emmanuel noster qui lege et prophetis annuntiantibus expectabatur, advenit. *Verbum caro factum est, et habitavit in nobis:*² totus in suis, totus in nostris, assumens ex vulva carnem cum anima rationali et intellectuali: et, sicut scriptum est, *aedificans sibi domum, tanquam sponsus procedens de thalamo suo,*³ ineffabili salutarique mysterio, qui in principio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum, incarnatus Deus Dei Filius ex Spiritu sancto, et ex beata Maria semper virgine humanitatis sumpsit initium, ut nos aeternitatis suae faceret cohaeredes.

CONSTITUTUM DE TRIBUS CAPITULIS (14 maii a. 553)

PL
69, 73

1562

Cap. I, responsio. In suprascripto primo capitulo quoniam per circuitus id videtur astrui, quia homo purus ex sancta virgine Maria natus sit, dicendo: Si fatemur Deum verbum, qui consubstantialis est Patri, carne ex eadem virgine natum, necesse est ut carnem consubstantialem Patri consequenter esse dicamus. Ideoque quicumque huiusmodi intellectus sapit, docet, credit, aut praedicat, et non eundem Verbum ac Filium Dei per secundam nativitatem ex sancta Maria incarnatum et natum credit, anathema sit.

PL
69, 86

1563

Cap. XXVI, responsio. In suprascripto vigesimo septimo capitulo, ubi de Matthaeo evangelista exponitur, quia consummationibus accesserunt angeli, ut ministrarent Christo, dicitur: Quia sicut et alii per meritum honorato Christo subvenerint angeli, et quia sic ad Christum in coelos ascenderint et descenderint angeli, tanquam ad amicum et domesticum Dei. Qui ergo haec ita sapit, docet, credit aut praedicat, et non ut vero Deo, veri Dei Filio, uni

¹ Matth. XVI, 16.² Io. I, 14.³ Ps. XVIII, 6.

eidemque cum assumpta ex utero Virginis perfecta humanitate, angeli utpote Creatori et Domino deservierint atque deserviant, anathema sit.

- 1564 Cap. XLIV, responsio. In suprascripto quadragesimo quarto capitulo dicitur: Cum ergo interrogent: Hominis genitrix, an Dei genitrix Maria dicatur, quasi ex respondentis persona dicitur, utraque dici, et adiungitur: Unum quidem natura rei, alterum autem relatione; et additur: Hominis enim genitrix natura, quia homo erat et in ventre Mariae, qui et processit inde: Dei autem genitrix, quia Deus erat in homine nato: et adiicitur: Non ille circumscriptus secundum naturam, sed quod in eo erat affectu voluntatis. Quae verba item et unum hominem Christum, et duos filios beatæ Mariæ demonstrant. Quod qui ita sapit, docet, credit aut prædicat, et non Deum verbum, qui ante omnia sæcula ex Patre ineffabiliter natus est, eundem ex sancta Virgine Maria (sicut in primo capitulo diximus) per secundam nativitatem suam incarnatum * et natum unum in utraque natura inconfusa inseparabilique cognoscit, anathema sit. PL
69, 92
- 1565 Cap. XLV, responsio. In suprascripto quadragesimo quinto capitulo dicitur, quia per gratiam sit filius qui ex Maria natus est homo, natura autem Deus Verbum: et quasi ratiocinatur dicendo: Quod gratia, non natura, et quod natura, non gratia; et adiungitur: Sufficit corpori quod ex nobis est secundum gratiam filiatio, et non supra naturam elevetur, et Deus Verbum pro debita a nobis gratiarum actione non iniurietur; quae verba nudum hominem ex Virgine Maria significant, qui per gratiam appelletur Filius Dei. Qui ergo hæc ita sapit, docet, credit aut prædicat, anathema sit. *93
PL
69, 93
- 1566 Cap. XLVI, responsio. In suprascripto quadragesimo sexto capitulo dicitur, ut Mariæ filius Deus Verbum non existimetur, adiiciendo: Quia mortalis mortalem generat secundum naturam, et corpus simile sibi. Quae verba et purum hominem de sancta Virgine Maria significant, et duos filios introducunt. Qui ergo ita sapit, docet, credit aut prædicat, anathema sit. PL
69, 93
- 1567 Cap. LX, responsio, I. Rursus tamen hoc specialiter dicimus: ut si quis, servata inconvertibilitate naturæ divinæ, non confiteatur Verbum carnem factum, et ex ipsa conceptione de utero Virginis humanæ naturæ sibi secundum subsistentiam unisse principia, sed tanquam cum existenti iam homine fuerit Deus Verbum, ut per hoc non sancta Virgo vere Dei genitrix esse credatur, sed verbo tenus appelletur, anathema sit. PL
69, 104

EPISTOLA DE THEODORO

PLS
IV, 1251

1568

*1252

[...] Illa vero dogmata quae sola fidem catholicam [qua] in supra scriptis quattuor synodis ab apostolis traditam et usque ad se custoditam nobis tradidisse noscuntur, inviolabiliter operante gratia Domini custodimus confitentes nos de sacramento incarnationis Domini Dei nostri Iesu Christi secundum intellectum memoratorum patrum et beatissimi decessoris nostri Leonis, ut breviter dicamus, hoc sapuisse vel sapere: verbum ac filium Dei, qui intemporaliter atque ineffabiliter ex Patre natus est sine matre et est Patri atque Spiritui sancto aequalis et consubstantialis atque coaeternus, cum venisset plenitudo temporis pro salute humani * generis descendisse in uterum virginis a Patris gloria minime recedendo et sine conversione suae <naturae> incarnatum et hominem factum natum esse matris virginis integritate reservata, quippe qui superveniente Spiritu sancto et virtute Altissimi obumbrante sine homine patre conceptus unus idemque <sit> filius Dei Patris et filius hominis matris. Neque enim adsumpta natura humana coaeternitas facta est, sed sancta Trinitas mansit Trinitas, adsumptione carnis singulari Verbo Domini ineffabiliter conservans unius personae sibi substantia Dei et hominis veritatem, quoniam post incarnationem Verbi ac Dei non eum tantummodo dicimus Deum nec tantummodo hominem, sed Deum perfectum et eundem ipsum hominem perfectum, unum filium Dei; quem ex duabus et in duabus naturis inseparabiliter inconfuseque unitis agnoscimus passibilem carne et eundem ipsum impassibilem deitate, consubstantialem Patri secundum divinitatem et consubstantialem nobis eundem ipsum secundum humanitatem, per omnia nobis similem absque sorde peccati.

● PLS IV, 1342, 1343, 1345, 1346, 1348.